

ARE YOU A CALVINIST? Part III

Meidän tarkoituksemme ei ole ottaa puolia näissä pelastustamme koskevista asioissa, eikä jakaa Jeesuksen Kristuksen ruumista inhimillisiin tulkinnoihin näistä Raamatun totuuksista. Haluamme vain esittää vastauksemme selvästi näihin tärkeisiin kysymyksiin. Me toivomme, että jos et vielä ole tehnyt sitä, niin lukisit uudelleen kaksi artikkeliamme tämän ongelman historiasta ja sekä Jacobus Arminiuksen että John Calvin'in kannattajien käsitykset asiasta.

TURMELUS (DEPRAVITY)

Me uskomme Raamatun selvän opetuksen (Room. 3:23), että kaikki ovat syntisiä ja kykenemättömiä inhimillisen suorittamisen kautta ansaitsemaan pelastusta (Tiitus 3:5). Me uskomme, että synnin palkka on kuolema, kuten Room. 6:23 sanoo ja että ilman Jumalan armoa yksikään ei voi pelastua (Ef. 2:8-9). Me uskomme myös, että Room. 3:10-12 ilmoittaa, että kukaan ei ole vanhurskas tai kykenevä tekemään hyvää ja että ilman Pyhän Hengen vakuutusta ja uudestisyntymistä kukaan ei voi pelastua (Joh. 1:12-13; 1.Piet. 1:23-25).

VALINTA (ELECTION, CHOICE)

Raamattu sanoo (Ef. 1:4-6), että Jumala valitsi uskovan ennen maailman perustamista ja se perustui Hänen ennalta tietämiseensä. Hän on ennalta määrännyt (mark out an horizon or plan ahead of time) uskovan Poikansa kuvan kaltaisuuteen (Room. 8:29-30). Me uskomme myös, että Jumala tarjoaa pelastuksen kaikille, jotka huutavat avuksi Hänen nimeään (Room. 10:13). Me uskomme myös, että Jumala kutsuu tykönsä ne, jotka uskovat Hänen Poikaansa, siunattuun Herramme Jeesukseen Kristukseen (1.Kor. 1:9). Raamattu ilmoittaa kutsun kaikille, mutta selvästi osoittaa, että vain harvat tulevat hyväksymään sen. Ilm. 22:17 julistaa: "... ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi." 1.Piet. 1:2 sanoo: "...jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi." Mt. 22:14 sanoo: "Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut."

SOVITUS (ATONEMENT)

Ei ole toista opinkäsitystä, joka olisi uskovalle yhtä tärkeä kuin Jeesuksen Kristuksen kuolema syntiemme tähden. Raamattu sanoo, että Jeesus Kristus kuoli "sovitukseksi" syntiemme tähden (1.Joh. 2:2; 4:9-10). Tässä sana "sovitus (propitiation)" viittaa "armoistuimeen" (liitonarkin kansi kaikkein pyhimmässä) ja puhuu Jumalan vanhurskaan vihan tyydyttämisestä syntiä vastaan. Tämä "sovitus" on koko maailmaa varten - Jumalan viha on tyydytetty Hänen poikansa kuoleman kautta koko ihmiskunnan puolesta, sekä uskovan että epäuskoisen! Kuitenkin Raamattu selvästi vahvistaa sen tosiasian, että Jumala "lunastaa" ja "antaa anteeksi" vain niille, jotka panevat luottamuksensa Jeesuksen Kristuksen täytettyyn työhön, kun hän kuoli syntiemme tähden ja nousi kuolleista (Ef. 1:7; 1.Piet. 1:18-19). Me uskomme, että "iankaikkinen elämä" on "Jumalan lahja" (Room. 6:23) ja että kuka ikinä uskoo Jeesukseen Kristukseen ei huku, vaan hänellä on iankaikkinen elämä (Joh. 3:16-18). 1.Tim. 4:10 sanoo: "... olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahtaja, varsinkin uskovien." Hepr. 2:9 sanoo, että meidän Herramme Jeesuksen, joka "vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa."

ARMO (GRACE)

Me uskomme, että Jumalan armo ei ole inhimillisen ponnistelun ja arvokkuuden tulos, vaan Jumalan armon ja rakkauden vastaus niille, jotka uskovat Hänen Poikaansa (Ef. 2:4-10). Armo

antaa meille, mitä emme ansaitse, emmekä voi ansaita suorittamisellamme (Room. 11:6).

Jumalan armoa voidaan vastustaa. Jeesus sanoi Mt. 23:37: *"Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet."* Meitä ei tuomita koska meillä ei ole tilaisuutta pelastua, vaan ihminen tuomitaan, koska hän "ei usko" (Joh. 3:18). Joh. 6:37 sanoo: *"Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos."* Joh. 6:40 julistaa: *"Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä."* Joh. 7:37 lainaa Herramme sanoja: *"Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon."* Joh. 11:26 sanoo: *"Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole."*

Stefanus päätti saarnansa Apt. 7:51 sanoen: *"Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte Pyhää Henkeä - niinkuin teidän isänne, niin tekin."* Room. 10:21 lainaa Jes. 65 :2 (puhuen Jumalan sanoista Israelille): *"Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden."*

Heprealaiskirje sisältää ainakin viisi tärkeää varoittavaa jaksoa. Yhdessä niistä Hepr. 10:26 me luemme: *"Sillä jos me tahallamme teemme syntiä (viittaa uhrijärjestelmän hylkäämiseen), päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä."* Jae 29 lisää: *" kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!"*

KESTÄVÄISYYS, USKOVAN TURVALLISUUS (PERSEVERANCE, SECURITY OF THE BELIEVER)

Room. 8:38-39 sanoo, ettei mikään voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta Jeesuksessa Kristuksessa meidän Herrassamme. Room. 8:1 sanoo, ettei ole mitään tuomiota (Kr.-38: kadotustuomiota) niille, jotka ovat Jeesuksessa Kristuksessa. Jeesus sanoo Joh. 10:27-28: *"Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni."*

Jeesus sanoo Joh. 6:37: *"...ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos."* Fil. 1:6 sanoo: *"varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka."* Ef. 1:13-14 ja 4:30 tekevät selväksi, että Pyhä Henki on "sinetöinyt" meidät "lunastuksen päivään saakka."

Ongelma, jonka me kaikki kohtaamme on kuitenkin, että monet, jotka sanovat olevansa kristittyjä, tosiasiallisesti eivät sitä ole. Herramme Jeshua teki tämä selväksi Mt. 7:21-23: *"Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköni, te laittomuuden tekijät.'" Ei jokainen, joka sanoo kuuluvansa Hänelle, ole todella pelastettu! On ilmeistä, että on monia, jotka tunnustavat uskoa olematta aitoja uskovia! Meitä myös varoitetaan Uudessa Testamentissa, että synnillisten elämäntapojen jatkuva harjoittaminen ilman katumusta tai todistusta Pyhän Hengen aikaan saamasta sisäisestä taistelusta (Gal. 5:16-26) paljastaa epäuskoksen sydämen. 1.Kor. 6:9-10 vakuuttaa, *"etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa"* ja varoittaa: *"Älkää eksykö."* Samankaltaisia lausuntoja ja johtopäätöksiä on annettu Gal. 5:19-21 sekä Ef.*

5:3-5. Meitä varotetaan Raamatussa niistä, jotka sanovat olevansa uskovia, mutta ovat luopuneet uskosta. On tuleva suuri eksytys ja "luopumus" ja näyttää kuin katselisimme tätä ajanjaksoa nyt.

Me uskomme pyhien (todellisten uskovien) kestäväisyyteen, mutta olemme myös syvästi huolissamme siitä, kuinka helppoa on ihmisille tässä kulttuurissa elää synnissä ja silti kutsua itseään "kristityiksi." Me emme voi narrata Jumalaa!

LOPPUHUOMAUTUS: Nämä kysymykset ovat hyvin tärkeitä kristilliselle elämälle ja opetukselle. Rajoitetussa inhimillisessä mielessämme meistä näyttää, että Jumalan kaikkivaltius ja ihmisen vastuullisuus ovat kuin kaksi yhdensuuntaista viivaa, jotka eivät näytä leikkaavan toisiaan meidän aivojemme sisäpuolella! Jumalan tiet ovat kuitenkin "käsittämättömät," sanoo Room. 11:33. Snl. 3:5-6 varoittaa meitä luottamasta tai nojaamasta omaan ymmärrykseemme. Meidän täytyy oppia sanomaan, mitä Jumala sanoo - ei enempää eikä vähempää. Se ei aina ole helppoa, mukavaa tai ymmärrettävää. Viisaus on rakastava ja lempeä kaikkia kohtaan pyrkien uskovien yhteyteen eikä löytämään tapoja hajottaa ja erottaa uskovat toisistaan. Meidän täytyy olla lempeitä, helläsydämisä ja anteeksiantavaisia (kunnioittaen toisiamme) toisiamme kohtaan, kuten Herramme opetti. Näissä vaikeissa opinkysymyksissä olkoon meillä armolliset asenteet ja nöyrä sydän, joka ennen kaikkea haluaa miellyttää Herraamme, joka on kutsunut meidät palvelemaan Häntä koko sydämestämme.

Keskustelua? KYLLÄ - Erimielisyyksiä? TIETYSTI! - Hajoitusta? EI!

ARE YOU A CALVINIST? Part III

It is NOT our purpose to take sides on these issues dealing with our salvation nor to divide the body of Jesus Christ over human interpretations of these Biblical truths. We simply desire to state clearly our answers to these important matters. We hope that if you have not done so, you will re-read the first two articles on the history behind this problem and the positions of the followers of Jacobus Arminius and the positions of the followers of John Calvin.

DEPRAVITY

We believe the Bible's clear teaching (Romans 3:23) that all are sinners and are unable by human performance to earn, deserve, or merit salvation (Titus 3:5). We believe that the wages of sin is death as Romans 6:23 states, and that apart from God's grace, no one can be saved (Ephesians 2:8-9). We also believe what Romans 3:10-12 states that none are righteous, or capable of doing good, and that apart from the conviction and regeneration of the Holy Spirit, no one can be saved (John 1:12-13; 16:8-11; I Peter 1:23-25).

ELECTION (CHOICE)

The Bible says (Ephesians 1:4-6) that God chose the believer before the foundation of the world and that based on His foreknowledge, He has predestinated (mark out an horizon or plan ahead of time) the believer to be conformed to the image of His Son (Romans 8:29-30). We also believe that God offers salvation to all who will call on His Name (Romans 10:13). We also believe that God calls to Himself those who will believe in His Son, our blessed Lord Jesus Christ (I Corinthians 1:9). The Bible reveals an invitation (or call) to all, but clearly points out that only a few will accept it. Revelation 22:17 states: "and whosoever will, let him take the water of life freely." I Peter 1:2 says: "Elect according to the foreknowledge of God the Father, through

sanctification of the Spirit, unto obedience and sprinkling of the blood of Jesus Christ.” Matthew 22:14 states: “For many are called, but few are chosen (elected).”

ATONEMENT

There is no doctrinal understanding as important to the believer as the death of Jesus Christ for our sin. The Bible says that Jesus Christ died as a “propitiation” for our sins (I John 2:2; 4:9-10). The word “propitiation” is referring to the “mercy-seat” (the lid of the Ark of the Covenant in the Holy of holies) and speaks of the satisfaction of the righteous wrath of God against sin. This “propitiation” is for the whole world - God’s wrath has been satisfied by the death of His Son for all humanity, whether believer or unbeliever! But, the Bible also clearly establishes the fact that God will only “redeem” and “forgive” those who put their trust in the finished work of Jesus Christ when He died for our sins and rose again from the dead (Ephesians 1:7; I Peter 1:18-19). We believe that “eternal life” is a “gift of God” (Romans 6:23), and that whoever believes in Jesus Christ will not perish, but have eternal life (John 3:16-18). I Timothy 4:10 states: “we trust in the living God, Who is the Savior of ALL men, specially of those that believe.” Hebrews 2:9 states that our Lord Jesus “was made a little lower than the angels for the suffering of death, crowned with glory and honor, that He, by the grace of God, should taste death for every man.”

GRACE

We believe that God’s grace is not the result of human effort or worthiness (Romans 3:24-28; 11:6), but is the response of God’s mercy and love to those who will believe in His Son (Ephesians 2:4-10). Grace gives to us what we do not deserve nor can earn by our performance (Romans 11:6). God’s grace and mercy can be resisted. Jesus said in Matthew 23:37: “O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets, and stonest them who are sent unto thee, how often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under her wings, and ye would not.” We are not condemned because we have no opportunity to be saved, but a person is condemned because he “believeth not” (John 3:18). In John 5:40 we read: “And ye will not come to Me, that ye might have life.” He also said in John 6:37: “All that the Father giveth Me shall come to me; and him that cometh to Me, I will in no wise cast out.” John 6:40 states: “And this is the will of Him that sent Me, that everyone who seeth the Son, and believeth on Him, may have everlasting life.” John 7:37 quotes the words of our Lord: “If any man thirst, let him come unto Me and drink.” John 11:26 says “whosoever liveth and believeth in Me shall never die.”

In Acts 7:51, Stephen concluded his message by saying: “Ye stiffnecked and uncircumcised in heart and ears, ye do always resist the Holy Ghost; as you fathers did, so do ye.” Romans 10:21 quotes Isaiah 65:2 (speaking of God’s words to Israel): “All day long I have stretched forth My hands unto a disobedient and gainsaying people.”

The Book of Hebrews contains at least five major warning passages. In the one found in Hebrews 10:26, we read: “For if we sin willfully (refers to rejecting the sacrificial system) after we have received the knowledge of the truth, there remaineth no more sacrifice for sins.” Verse 29 adds: “Of how much sorer punishment, suppose ye, shall he be thought worthy, who hath trodden under foot the Son of God, and hath counted the blood of the covenant, with which he was sanctified, an unholy things, and hath done despite unto the Spirit of grace?”

PERSEVERANCE (SECURITY OF THE BELIEVER)

Romans 8:38-39 says that nothing can separate us from the love of God in Jesus Christ our Lord. Romans 8:1 says that there is no condemnation to those who are in Jesus Christ. In John 10:27-28 Jesus said: "My sheep hear My voice, and I know them, and they follow Me. And I give unto them eternal life; and they shall never perish, neither shall any man pluck them out of My hand." Jesus said in John 6:37: "him that cometh to me I will in no wise cast out." Philippians 1:6 says: "Being confident of this very thing, that He Who hath begun a good work in you will perform it unto the day of Jesus Christ." Ephesians 1:13-14 and 4:30 makes it clear that the Holy Spirit has "sealed" us unto the "day of redemption."

But, the problem that we all face is that many folks who say that they are Christians, in fact, are not. Our Lord Yeshua made this clear in Matthew 7:21-23. Not every one who claims to belong to Him is truly saved! Apparently there are many who will profess but not be genuine believers! We are also warned in the New Testament that continual practices of sinful lifestyles without repentance or any evidence of the battle within caused by the Holy Spirit (Galatians 5:16-26), reveals an unbelieving heart. I Corinthians 6:9-10 insists that "the unrighteous shall not inherit the kingdom of God" and warns us not to be deceived. Similar statements and conclusions are given in Galatians 5:19-21 and Ephesians 5:3-5. We are warned in the Bible about those who claim to be believers but instead have departed from the faith. There will be a great apostasy and "falling away" and it looks like we are facing that period of time presently.

We believe in the perseverance of the saints (true believers) but we are also deeply concerned about how easy it is for people in this culture to live sinful lifestyles and yet call themselves "Christians." We are not fooling God!

A FINAL NOTE: These issues are very important to Christian life and teaching. It seems to our finite human minds that the sovereignty of God and our human responsibility are like two parallel lines that do not seem to intersect within our brains! But, God's ways are "past finding out" says Romans 11:33. Proverbs 3:5-6 warns us not to trust or lean to our own understanding. We must learn to say what God says - no more and no less. It is not always easy, comfortable, or understandable. Wisdom will be loving and kind toward all, seeking the unity of the believers, not trying to find ways to divide and separate from one another. We need to be kind, tenderhearted, and forgiving (gracing to one another) one another as our Lord taught us. In these difficult doctrinal matters, may we have gracious attitudes and humble hearts, desiring most of all to please our Lord Who has called us to serve Him with all our hearts.

Discussion? YES - Disagreements? OF COURSE! - Division? NO!